

samlet. Principielt bør der ikke forløbe mere end et år efter hver uddannelsesperiode. Antallet af årlige genindkaldelser vil imidlertid bl. a. afhænge af, i hvilket omfang det vil være muligt at lade enheder uddanne samlet i dækningsstyrken og dermed ved hjemsendelse indgå samlet i mobiliseringsstyrken.

For at enhederne straks efter mobilisering skal kunne virke i sammenhæng, skal detaljerede mobiliseringsplaner såvel som operative planer til stadighed være udarbejdet og ajourført. Derfor må enhedernes rammer, d. v. s. chefer og en del af nøglepersonellet, være til stede i fredstid. Værdien af disse enheder efter mobilisering er direkte afhængig af nøglepersonel, der findes i fredstid.

De her omhandlede enheders evne til hurtigt at kunne indkaldes for straks derefter at kunne indsættes i kamp er en integrerende del af det landmilitære beredskab.

Den i lovforslagets bemærkninger angivne reduktion af antallet af disse enheder er udelukkende begrundet i økonomiske hensyn. Som det fremgår af det om hærens muligheder for løsning af visse opgaver anførte, er der ikke militære grunde til nedskæringer.

Lokalforsvarsenheder.

I. Opstilling.

Indledning.

Der er endnu ikke udarbejdet forslag til de nærmere retningslinjer for tilvejebringelse, organisation, udrustning, enkadring og uddannelse af de i bemærkningerne til lovforslaget nævnte regionale enheder (lokalforsvarsenheder). Det må imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at kun et mindre antal af disse enheder på forhånd bindes til rent stationære opgaver, medens de fleste som mobile reserver for det regionale forsvaret må være i stand til — i tilslutning til hjemmeværnets indsats — at indkredse, angribe og om muligt tilintetgøre eventuelle fjendtlige fra luften og/eller fra søen land-satte styrker inden for regionens område.

Enkadring.

Under de i bemærkningerne til lovforslaget skitserede forudsætninger, herunder nedlæggelsen af ca. halvdelen af den i dag op-

stillede felthær, vil enkadringen af de regionale enheder i krigstid (ved forøgelse af fredsstyrken) ikke volde større problemer.

For at enhederne kan blive effektive, vil det være nødvendigt, at der i fredstid er enkelte befalingsmænd til tjeneste ved hver enhed fra kompagnistørrelse og opefter til varetagelse af bl. a. mobiliseringsplanlægning, kontrol med materiel og udrustning, kontakt med enhedens personel samt tilrettelæggelse og gennemførelse af enhedens uddannelsesvirksomhed (såvel frivillig som pligtig uddannelse). Det skønnes muligt at fremskaffe det fornødne personel til disse opgaver.

Årgangssammensætning.

Værnepligtige til de regionale enheder (lokalforsvarsenhederne) må primært påregnes fremskaffet fra årgange, som har været placeret i den egentlige felthærs mobiliseringsenheder i en årrække, og som felthæren derefter ikke længere har brug for. De vil formentlig normalt tilhøre 6. eller ældre årgange, når de udgår af felthæren, idet forholdene dog kan variere stærkt fra våbenart til våbenart og fra landsdel til landsdel. Hvor længe disse værnepligtige vil tilhøre de regionale enheder, kan ikke siges bestemt, idet dette vil være stærkt afhængigt af befolkningstallet inden for de områder, hvorfra enhederne ønskes udskrevet. Det skønnes dog rimeligt at antage, at der i hvert fald normalt ikke vil være behov for personel ældre end 16. årgang.

Værnepligtige af garnisonstropperne vil ofte kunne indgå i de regionale enheder umiddelbart efter den første uddannelses afslutning.

I områder, hvor det nødvendige personel til enhederne ikke kan fremskaffes på ovennævnte måder inden for et rimeligt antal årgange, eller hvor det på grund af geografiske forhold må anses for tvivlsomt, om en mobilisering af værnepligtige fra det pågældende område til felthærens mobiliseringssteder er mulig, kan der endvidere blive tale om at lade værnepligtige, der er uddannet ved felthæren, hjemsende direkte til de regionale enheder, altså uden at de først placeres i felthærens mobiliseringsenheder. Dette kan f. eks. tænkes at blive tilfældet på Lolland-Falster.